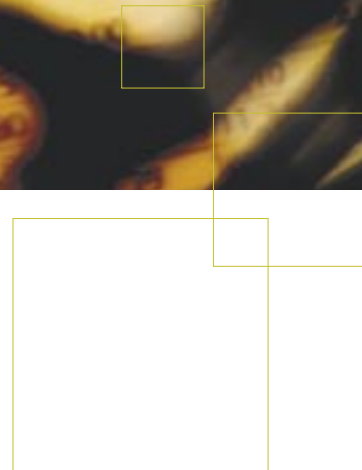
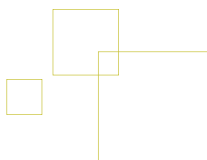

Kilpailunrajoituslain uudistus 2004

Kilpailunrajoituslain uudistus 2004

Kilpailunrajoituslaki uudistui 1.5.2004. Uudistukset ovat suurelta osin seurausta EU:n kilpailusääntöjen uudesta täytäntöönpanojärjestelmästä, joka myös tuli voimaan 1.5.2004.

Järjestelmän tarkoituksena on varmistaa yritysten yhdenmukainen kohtelu koko laajentuneen unionin alueella. On yritysten etu, että Suomen ja EU:n kilpailusäännöt ovat samanlaiset.

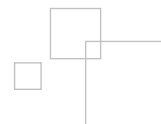
Mikä muuttuu ja mikä ei?

Uudistuksessa oli kyse Suomen ja EU:n säännösten yhdenmukaistamisesta ja eräiden menettelytapojen uudistamisesta. Varsinaiset kilpailuoikeuden perusteet säilyivät pääosin ennallaan.

- Kartellit ja määrävän markkina-aseman väärinkäyttö ovat edelleen kiellettyjä.
- Yritysten väliset kilpailua rajoittavat sopimukset voivat olla edelleen hyväksyttäviä, jos laissa määrätyt edellytykset täyttyvät. Hyväksyttäviin sopimuk-

siin tulee aina liittyä myös asiakkaita ja kuluttajia hyödyttävää tehokkuuden paranemista.

- Vakavimmat eli ns. mustan listan kilpailunrajoitukset ovat kuitenkin yleensä aina kiellettyjä.
- Merkitykseltään vähäiset kilpailunrajoitukset eivät enää uudistuksen jälkeen ole kilpailunrajoituslain vastaisia.

Kilpailun valvonta tehostuu

Kilpailuvalvonta tehostuu EU-maiden kilpailuviranomaisten verkoston aloitettua toimintansa. Järjestelmä hajauttaa täytäntöönpanoa kansallisille kilpailuviranomaisille. Euroopan komissiolla on kuitenkin edelleen tärkeä asema kilpailupolitiikan kehittäjänä ja sääntöjen yhtenäisen soveltamisen turvaajana.

Kielletyt kilpailunrajoitukset määritellään nyt Suomessakin samalla tavalla kuin EY:n perustamissopimuksessa. Kilpailunrajoituksia arvioidaan siten yhtenäisten sääntöjen perusteella riippumatta siitä, onko rajoituksilla vaikutusta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan vai ei.

Säännösten yhdenmukaistaminen vaikuttaa eniten toimitus- ja jakelusopimuksiin

liittyvien kilpailunrajoitusten arviointiin. Yrityksillä ei myöskään enää ole mahdollisuutta ennakolta hakea viranomaiselta hyväksyntää kilpailua rajoittavalle yhteistoiminnalleen. Uudistus lisää siten yritysten vapautta, mutta korostaa myös niiden vastuuta. Yritykset arvioivat itse, onko niiden keskinäinen yhteistoiminta hyväksyttävää vai ei.

Myös vähämerkityksellisiä kilpailunrajoituksia koskeva arviointi on yhdenmukainen komission arviointiperusteiden kanssa. Arviointiperusteilla on suuri merkitys pienille ja keskisuurille yrityksille.

Kilpailuvirasto päättää kilpailunrajoituslaissa kielletyn menettelyn lopettamises-

ta. Päätöksistä voi valittaa markkinaoikeuteen. Rikkomuksesta aiheutuvan seuraamusmaksun määrää kuitenkin markkinaoikeus.

Kartellin ensimmäisenä paljastava yritys voidaan uudistuksen myötä vapauttaa kokonaan seuraamusmaksusta. Kilpailuvirastolla on lisäksi oikeus avustaa komissiota kilpailunrajoitusten selvittämiseksi tehtävissä kotitarkastuksissa.

Yrityskauppojen valvontaa koskevat, pääasiassa tekniset muutokset, perustuvat yrityskauppavalvonnasta tähän asti saatuihin kokemuksiin. Uudistusten tarkoituksena on vähentää yrityskaupan osapuolten hallinnollisia velvoitteita.

Kielletyt kilpailunrajoitukset

Suomen kansallista kilpailunrajoituslakia sovelletaan kilpailunrajoituksiin, jotka eivät vaikuta EU:n jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Jos kilpailunrajoitus vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan (ns. kauppavaikutus), rajoitukseen sovelletaan EU:n kilpailusääntöjä. Yritysten kannalta rajanvedon merkitystä vähentää Suomen ja EU:n kilpailusääntöjen soveltamisen yhdenmukaisuus.

Kilpailunrajoituslaissa kielletään yritysten välisiin sopimuksiin perustuvat kilpailunrajoitukset ja määräävän markkina-aseman väärinkäyttö.

Kilpailunrajoituslain uusi 4 § koskee sekä kilpailevien yritysten välisiä eli horisontaalisia että toimitus- ja jakeluteitä koskevia eli vertikaalisia sopimuksia. Kaikki 4 §:ssä kielletyt kilpailunrajoitukset eivät kuitenkaan ole lainvastaisia, koska järjestelyt voivat kuulua uuden 5 §:n poikkeussäännöksen piiriin.

Poikkeussäännöksen tarkoituksena on sallia sellaiset kilpailunrajoitukset, joiden kilpailua edistävät vaikutukset ovat suuremmat kuin niiden kilpailua rajoittavat vaikutukset. Lisäksi on otettava huomioon, että vähämerkityksellisinä pidettävät järjestelyt jäävät kokonaan kilpailunrajoituslain soveltamisalan ulkopuolelle.

Kilpailunrajoituslain 4 §

Sellaiset elinkeinonharjoittajien väliset sopimukset, elinkeinonharjoittajien yhteenliittymien päätökset sekä elinkeinonharjoittajien yhdenmukaistetut menettelytavat, joiden tarkoituksena on merkittävästi estää, rajoittaa tai vääristää kilpailua tai joista seuraa, että kilpailu merkittävästi estyy, rajoittuu tai vääristyy, ovat kiellettyjä.

Kiellettyjä ovat erityisesti sellaiset sopimukset, päätökset ja menettelytavat:

- 1) joilla suoraan tai välillisesti vahvistetaan osto- tai myyntihintoja taikka muita kauppaehtoja;*
- 2) joilla rajoitetaan tai valvotaan tuotantoa, markkinoita, teknistä kehitystä taikka investointeja;*
- 3) joilla jaetaan markkinoita tai hankintalähteitä;*
- 4) joiden mukaan eri kauppakumppaneiden samankaltaisiin suorituksiin sovelletaan erilaisia ehtoja siten, että kauppakumppanit asetetaan epäedulliseen kilpailuasemaan; tai*
- 5) joiden mukaan sopimuksen syntymisen edellytykseksi asetetaan se, että sopimuspuoli hyväksyy lisäsuoritukset, joilla niiden luonteen vuoksi tai kauppatavan mukaan ei ole yhteyttä sopimuksen kohteeseen.*

Kilpailunrajoituslain 5 §

Edellä 4 §:ssä säädetty kielto ei kuitenkaan koske sellaista elinkeinonharjoittajien välistä sopimusta, elinkeinonharjoittajien yhteenliittymän päätöstä tai elinkeinonharjoittajien yhdenmukaistettua menettelytapaa, tai sellaista sopimusten, päätösten tai yhdenmukaistettujen menettelytapojen ryhmää, joka:

- 1) osaltaan tehostaa tuotantoa tai tuotteiden jakelua taikka edistää teknistä tai taloudellista kehitystä;*
- 2) jättää kuluttajille kohtuullisen osuuden näin saatavasta hyödyistä*
- 3) ei aseta asianomaisille elinkeinonharjoittajille rajoituksia, jotka eivät ole välttämättömiä mainittujen tavoitteiden saavuttamiseksi; ja*
- 4) ei anna näille elinkeinonharjoittajille mahdollisuutta poistaa kilpailua merkittävältä osalta kysymyksessä olevia hyödykkeitä.*

Kilpailunrajoituslain 6 §

Yhden tai useamman elinkeinonharjoittajan tai elinkeinonharjoittajien yhteeliittymän määräävän markkina-aseman väärinkäyttö on kiellettyä.

Väärinkäyttöä voi olla erityisesti

- 1) kohtuuttomien osto- tai myyntihintojen taikka muiden kohtuuttomien kauppaehtojen suora tai välillinen määrääminen;
- 2) tuotannon, markkinoiden tai teknisen kehityksen rajoittaminen kuluttajien vahingoksi;
- 3) erilaisten ehtojen soveltaminen eri kauppakumppanien samankaltaisiin suorituksiin kauppakumppaneita epäedulliseen kilpailuasetelmaan asettavalla tavalla; tai
- 4) sen asettaminen sopimuksen syntymisen edellytykseksi, että sopimuspuoli hyväksyy lisäsuoritukset, joilla niiden luonteen vuoksi tai kauppataavan mukaan ei ole yhteyttä sopimuksen kohteeseen.

Lain 6 §:ssä kielletään määräävän markkina-aseman väärinkäyttö käytännössä samalla tavalla kuin tähänkin asti. Merkittävin muutos liittyy siihen, että määräävän markkina-aseman väärinkäyttöön voivat nyt syyllistyä myös yritykset yhdessä.

EY-tuomioistuinten oikeuskäytännöllä tulee lisäksi olemaan aikaisempaa merkittävämpi tulkintavaikutus määräävän markkina-aseman väärinkäyttöön liittyvien tapausten ratkaisemisessa. Tärkeitä tuomioistuinratkaisuja on annettu esimerkiksi immateriaalioikeuksien hyödyntämisen ja väärinkäyttökiellon välisestä suhteesta sekä yrityksen velvoitteista toimittaa hyödykkeitä kilpailijoilleen.

Yritykset arvioivat itse toimiensa lainmukaisuuden

Yritysten on jatkossa itse arvioitava, onko niiden toiminta kilpailunrajoituslain 4 §:n kieltojen vastaista. Lainmukaisuutta ei voida sitovasti varmistaa etukäteen, koska kilpailuviranomaiset eivät enää myönnä yrityksille poikkeuslupia tai puuttumattomuustodistuksia.

Yritykset voivat arviota tehdessään käyttää tulkinta-apuna sekä EY:n ryhmäpoikkeusasetuksia ja niihin liittyviä suuntaviivoja että Kilpailuviraston niitä vastaavia suuntaviivoja. EY-tason säännösten, ohjeiden ja oikeuskäytännön vaikutukset ulottuvat siten kaikkiin suomalaisiin yrityksiin.

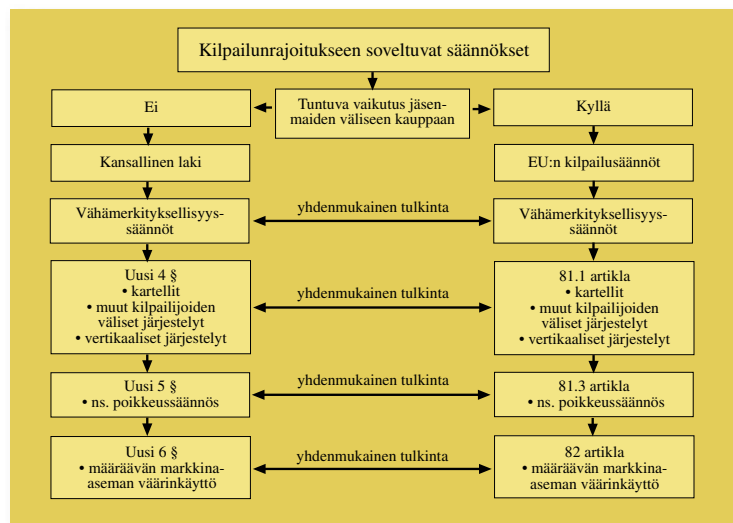
Ensimmäiseksi yrityksen kannattaa tarkistaa, voiko menettely jäädä vähämerkityksellisenä kilpailunrajoituksena kokonaan kilpailunrajoituslain soveltamisen ulkopuolelle.

Lain 4 §:ssä kielletty kilpailunrajoitus voi olla lain sallima, jos edellä mainitut lain 5 §:n poikkeussäännöksen edelly-

tykset täyttyvät. On syytä muistaa, että poikkeuksen saamiseksi kaikkien laissa mainittujen edellytysten on täytyttävä.

Kielletyn ja sallitun toiminnan välinen raja määritellään ryhmäpoikkeuksissa pääsääntöisesti markkinaosuusrajojen avulla ja yksilöimällä erilaisia kilpailun-

rajoitustapoja. Ryhmäpoikkeusasetuksiin sisältyy useimmiten myös luettelo vakavimmista (ns. mustan listan) kilpailunrajoituksista. Niiden käyttäminen johtaa ryhmäpoikkeuksen edun menettämiseen ja yleensä aina lain 4 §:n kiellon soveltamiseen.

Keskeisiä tulkinta-apuna käytettäviä ryhmäpoikkeusasetuksia, tiedonantoja ja suuntaviivoja ovat:

<i>Komission ryhmäpoikkeusasetukset</i>	<i>Komission tiedonannot ja suuntaviivat</i>	<i>Kilpailuviraston suuntaviivat</i>
<ul style="list-style-type: none"> • Vertikaalisia sopimuksia koskeva ryhmäpoikkeusasetus (2790/1999) • Teknologiansiirtoa koskeva ryhmäpoikkeusasetus (772/2004) • Erikoistumissopimuksia koskeva ryhmäpoikkeusasetus (2658/2000) • Tutkimus- ja kehityssopimuksia koskeva ryhmäpoikkeusasetus (2659/2000) • Moottorijoneuvojen jakelua ja huoltopalveluja koskeva ryhmäpoikkeusasetus (1400/2002) 	<ul style="list-style-type: none"> • Vähämerkityksellisiä sopimuksia koskeva tiedonanto (EYVL C 368/2001) • Vertikaalisia kilpailunrajoituksia koskeva tiedonanto (EYVL C 291/2000) • Tiedonanto horisontaalisista kilpailunrajoituksista (EYVL C 3/2001) • Perustamissopimuksen 81(3) artiklaa koskeva tiedonanto (EYVL C 101/2004) • Teknologiansiirtoa koskeva tiedonanto (EYVL C 101/2004) 	<ul style="list-style-type: none"> • Kilpailuviraston suuntaviivat kilpailunrajoituslain 4 §:n merkittävyyskriteerin ja 12 §:n tulkinnasta • Kilpailuviraston suuntaviivat kilpailunrajoituslain 5 §:n soveltamisesta horisontaalisiin kilpailunrajoituksiin • Kilpailuviraston suuntaviivat kilpailunrajoituslain 5 §:n soveltamisesta vertikaalisiin kilpailunrajoituksiin

Komission antamat ryhmäpoikkeusasetukset, tiedonannot ja suuntaviivat löytyvät komission kilpailupääosaston kotisivuilta, www.europa.eu.int/comm/competition/index_fi.html

Kilpailuviraston suuntaviivat on julkaistu Kilpailuviraston kotisivuilla, www.kilpailuvirasto.fi

Merkitykseltään vähäiset kilpailunrajoitukset

Kilpailunrajoituslain 4 §:ssä kielletään vain sellaiset yritysten väliset sopimukset, jotka merkittävästi estävät, rajoittavat tai vääristävät kilpailua. Ns. vähämerkitykselliset kilpailunrajoitukset eivät enää uudistuksen jälkeen ole kilpailunrajoituslain vastaisia. Vakavimmat kilpailunrajoitukset, kuten hinnoista sopiminen tai markkinoiden jakaminen, ovat kuitenkin markkinaosuusrajoista riippumatta yleensä aina kiellettyjä.

Vähämerkitykselliset sopimukset määritellään EU:n komission ns. de minimis-tiedonannossa markkinaosuusrajojen avulla. Jos rajoitukseen osallisten yritysten markkinaosuudet jäävät tiedonannon markkinaosuusrajojen alapuolelle, järjestelyn sallittavuuden selvittämiseksi riittää sen varmistaminen, ettei järjestelyyn sisälly vakavimpia kilpailunrajoituksia.

Myös Kilpailuvirasto on antanut suuntaviivat vähämerkityksellisten kilpailunrajoitusten arvioinnista. Virasto tulkitsee 4 §:n merkittävyyskriteeriä EY-tuomioistuinten ja komission oikeuskäytännön mukaisesti. Tulkinta-apuna käytetään komission de minimis-tiedonantoa.

Kilpailua rajoittava sopimus on vähämerkityksellinen:

- Jos sen osapuolina ovat sellaiset keskenään kilpailevat yritykset, joiden yhteenlaskettu markkinaosuus ei ylitä 10 prosenttia millään sopimuksen vaikutusalaan kuuluvilla merkityksellisillä markkinoilla. Vakavimmat kilpailunrajoitukset, kuten myyntihintojen sopiminen, tuotannon ja myynnin rajoittaminen sekä markkinoiden ja asiakkaiden jakaminen, ovat kuitenkin yleensä aina kiellettyjä.

- Jos sen osapuolina ovat muut kuin keskenään kilpailevat eli eri tuotanto- ja jakeluportilla toimivat yritykset edellyttäen, ettei yhdenkään sopijapuolen markkinaosuus ylitä 15 prosenttia millään sopimuksen vaikutusalaan kuuluvilla merkityksellisillä markkinoilla. Vakavimmat vertikaaliset rajoitukset, kuten vähittäishinnan asettaminen seuraavalle jälleenmyyntiportaalle ja täydellisen alueellisen suojan antaminen, ovat kuitenkin yleensä aina kiellettyjä.

- Markkinavaikutuksiltaan samankaltaisten sopimusten verkostoille on lisäksi asetettu 5 prosentin markkinaosuusraja sekä kilpailevien yritysten että muiden kuin kilpailevien yritysten välisissä sopimuksissa.

Tapauskohtaisessa arvioinnissa voidaan kuitenkin todeta, että markkinaosuusrajojen ylittymisestä huolimatta rajoitus on merkitykseltään vähäinen.

Uudet toimitus- ja jakelusopimuksia koskevat kilpailusäännöt

Toimitus- ja jakelusopimusten kilpailuvaikutukset riippuvat markkinoiden rakenteesta ja yrityksen asemasta markkinoilla. Komission antaman vertikaalisia rajoituksia koskevan ryhmäpoikkeusasetuksen ja siihen liittyvien suuntaviivojen sekä Kilpailuviraston vertikaalisia kilpailunrajoituksia koskevien suuntaviivojen mukaan:

- Yritysten välisillä jakelusopimuksilla ei yleensä katsota olevan haitallisia vaikutuksia kilpailulle, jos **tavarantoimittajan** markkinaosuus on enintään 30 prosenttia. Lisäehtona on kuitenkin se, että sopimukseen ei saa sisältyä yhtään jäljempänä mainituista, ryhmäpoikkeusasetuksen ns. mustassa listassa luetelluista, haitallisimpina pidetyistä kilpailunrajoituksista.

- Jos kyseessä on ns. yksinomainen toimitusvelvoite eli sopimus, jolla toimittaja sitoutuu toimittamaan ainoastaan yhdelle ostajalle, **ostajan** markkinaosuus on ratkaiseva. Sopimus kuuluu tällöin ryhmäpoikkeusasetuksen piiriin, jos ostajan markkinaosuus merkityksellisillä hankintamarkkinoilla on enintään 30 prosenttia.

- Jos 30 prosentin markkinaosuus ylittyy, ryhmäpoikkeusasetusta ei sovelleta sopimukseen.

Toimitus- ja jakelusopimukseen ei siis saa markkinaosuuksista riippumatta sisältyä yhtään vakavimpina pidetyistä (ns. mustan listan) kilpailunrajoituksista. Yksi esimerkki kielletyistä ehdoista on jälleenmyyntihinnan määrääminen. Tavarantoimittaja ei saa määrätä tuotteelle hintaa, jota jakelijat ovat

velvollisia noudattamaan. Enimmäis- tai ohjehintojen antaminen ei kuitenkaan välttämättä ole kiellettyä.

Kiellettyä on myös markkinoiden jakaminen alueittain tai asiakkaittain. Jakelijoiden on saatava vapaasti päättää, minne ja kenelle ne myyvät. Kiellosta on eräitä poikkeuksia, jotka esitellään Kilpailuviraston suuntaviivoissa.

Komission ja Kilpailuviraston vertikaalisia rajoituksia koskevat suuntaviivat sisältävät luettelon vakavimpina pidetyistä kilpailunrajoituksista. Näiden sisältyminen sopimukseen johtaa koko sopimuksen jäämiseen ryhmäpoikkeuksen ulkopuolelle.

Seuraamusmaksuja koskevat muutokset

Kartellin ensimmäisenä paljastava kartellin jäsen **vapautuu** kilpailunrajoituslain 9 §:n mukaan kartelliin liittyvistä seuraamuksista, jos jäsen

- 1) antaa kilpailunrajoituksesta Kilpailuvirastolle tietoja, joiden perusteella Kilpailuvirasto voi puuttua kilpailunrajoitukseen,
- 2) antaa nämä tiedot ennen kuin Kilpailuvirasto on saanut tiedot muuta kautta,
- 3) toimittaa Kilpailuvirastolle kaikki hallussaan olevat kartellia koskevat tiedot ja asiakirjat,
- 4) toimii yhteistyössä Kilpailuviraston kanssa koko kilpailunrajoituksen selvittämisen ajan ja

5) on lopettanut tai lopettaa heti tiedot annettuaan osallistumisensa kilpailunrajoitukseen.

Jos edellä kuvatut edellytykset täyttyvät, Kilpailuvirasto ei tee kartellin ensimmäisenä paljastaneen yrityksen osalta markkinaoikeudelle esitystä seuraamusmaksun määräämiseksi.

Vain yksi kartellin jäsen voi saada täyden vapautuksen seuraamusmaksusta. Myös muille kartellin jäsenille määrättäviä seuraamusmaksuja voidaan kuitenkin alentaa uuden 8 §:n perusteella, jos nämä avustavat merkittävästi Kilpailuvirastoa kartellin selvittämisessä.

Seuraamusmaksun **alentaminen** tai määräämättä jättäminen on mahdollista kaikkien kilpailunrajoitusten yhteydessä. Maksun alentaminen voi tulla kyseeseen sekä silloin, kun yritys ottaa itse yhteyttä virastoon ja paljastaa rikkoneensa kilpailunrajoituslakia, että silloin, kun virasto on esimerkiksi saamiensa vihjeiden perusteella jo aloittanut tapauksen selvittämisen.

Merkittävä avustaminen tarkoittaa sitä, että yritys osallistuu aktiivisesti rajoituksen selvittämiseen. Yrityksen on oma-aloitteisesti toimitettava virastolle tietoja, joita virastolla ei ole tai joita sen voi olla vaikea hankkia. Pelkkä viraston

esittämiin kysymyksiin vastaaminen ei siten riitä.

Kilpailuvirasto tuo seuraamusmaksua koskevassa esityksessään esiin ne seikat, joiden perusteella se katsoo, että yritys on avustanut merkittävästi kilpailunrajoituksen selvittämistä. Toimivalta seuraamusmaksun alentamiseen tai määräämättä jättämiseen 8 §:n perusteella on kuitenkin markkinaoikeudella.

Kilpailuvirasto on antanut seuraamusmaksusta vapauttamista ja seuraamusmaksun alentamista koskevaa soveltamiskäytäntöään selventäviä suuntaviivat. Suuntaviivat on julkaistu Kilpailuviraston kotisivuilla, www.kilpailuvirasto.fi

Yrityskauppavalvonnan uudet määräykset

Kilpailunrajoituslaissa ja EY:n uudesta sulautuma-asetuksessa (139/2004) määrätyt liikevaihtorajat ylittävät yrityskaupat on ilmoitettava joko Kilpailuvirastolle tai EU:n komissiolle. Yrityskauppaa ei saa panna täytäntöön ennen viranomaisten asiassa tekemää päätöstä. Toimivaltainen viranomainen ratkeaa kaupan osapuolten liikevaihtojen perusteella.

Kilpailuviraston toimivaltaan kuuluvat yrityskaupat

Kilpailuvirasto voi puuttua määräävään markkina-asemaan johtaviin ja tällaista asemaa vahvistaviin yrityskauppoihin, jos ne estävät merkittävästi kilpailua. Yrityskauppavalvonnan perusteet eivät muuttuneet uudistuksen yhteydessä. Uudistuksessa muutettiin ainoastaan ilmoitusvelvollisuuden raja-arvoja ja luovuttiin saman toimialan yrityskauppoja koskevasta kahden vuoden säännöstä.

Uusien määräysten mukaan kauppa ilmoitetaan Kilpailuvirastolle, jos yrityskaupan osapuolten yhteenlaskettu liikevaihto ylittää 350 miljoonaa euroa ja jos

samalla vähintään kahden yrityskaupan osapuolen Suomesta kertynyt liikevaihto ylittää 20 miljoonaa euroa.

Kilpailuvirasto on julkaissut uudistuksesta tiedonannon, jossa käsitellään muun muassa liikevaihdon maantieteellistä kohdentamista sekä mahdollisuutta käyttää lyhennettyä ilmoituskaavaa eräissä yhteisyritysten perustamistilanteissa. Tiedonanto on julkaistu Kilpailuviraston kotisivuilla, www.kilpailuvirasto.fi

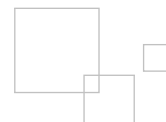
EU:n komission toimivaltaan kuuluvat yrityskaupat

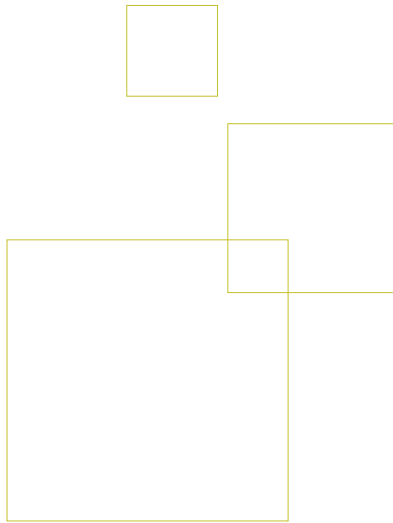
Jos yrityskauppa kuuluu EY:n sulautuma-asetuksen soveltamisalaan, kauppa ilmoitetaan Euroopan komissiolle. Komissiolla on yksinomainen toimivalta tutkia ns. yhteisönlaajuiset yrityskaupat. Sulautuma-asetuksen liikevaihtorajat sisältyvät asetuksen artiklaan 1, josta yksityiskohtaiset määräykset on syytä tarkistaa osapuolten yhteenlasketun liikevaihdon ylittäessä 2,5 miljardia euroa. Osana fuusiovalvonnan kokonaisuudistusta komissio on valmistellut suuntaviivat horisontaalisten sulautumien arvioinnista.

EY:n sulautuma-asetus, suuntaviivat ja muuta uudistukseen liittyvää tietoa löytyy komission kotisivuilta, europa.eu.int/comm/competition/mergers/legislation/regulation/

Lisätietoja uudesta kilpailunrajoituslaista:

Kilpailuvirasto
 Käyntiosoite:
 Pitkäsillanranta 3 A,
 00530 Helsinki
 Postiosoite: PL 332,
 00531 Helsinki
 Puhelin (09) 731 41,
 faksi (09) 7314 3328
 Sähköposti:
kirjaamo@kilpailuvirasto.fi
 Kotisivut:
www.kilpailuvirasto.fi

KILPAILUVIRASTO
KONKURRENSVERKET

KAUPPA- JA TEOLLISUUSMINISTERIÖ
HANDELS- OCH INDUSTRI-MINISTERIET
MINISTRY OF TRADE AND INDUSTRY

KESKUSKAUPPAKAMARI